

Betænkning

over

Føreløbig Lov af 1ste September 1852 om Udskrivningen til Landkrigstjenesten for Aaret 1853 og Udkastet til Loven, der stadfæster denne.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg d. 8. Novbr.).

De Grunde, som bevægede den sidst afholdte Rigsdag til i den foreløbige Lov angaaende Udskrivningen til Landkrigstjenesten for Aaret 1852, som blev den forelagt til Stadsfæstelse, at antage den Hovedforandring, at der, istedetfor et vist opgivet Antal Værnepligtige, skulde udskrives alt det tjenstdygtige Mandskab, som dengang stod for Udskrivning, finde ifølge Udvalgets Formenting endnu i den Grad Sted, at vi have troet at burde foreslaae Thinget atter iaar at følge den samme Fremgangsmaade. Vel er det i de Motiver, hvormed det forelagte Udkast ere ledsagede, bemærket, at de extraordinære Forhold, ifølge hvilke det ved Udskrivningsloven for 1850 og 1851 saavel som for indeværende Aar blev bestemt, at alt det tjenstdygtige Mandskab skulde udskrives til Armeens Linie, ikke længere ere tilstede; men, om det nu ogsaa maa indrømmes, at den Krigstilstand, som laae til Grund for den større Udskrivning for de 2 første Aar, er ophørt, og om det end kunde synes, at Forholdene i Hertugdømmet Slesvig nu ikke i den Grad som for et Aar siden udtræde, at et større Antal Soldater end det planmæssige holdes til Tjeneste, saa maa det dog paa den anden Side bringes i Erindring, at det ikke saa meget var disse Omstændigheder, hvorpaa Thinget havde bygget sin Formenting om Hensigtsmæssigheden af, at hele den tjenstdygtige Udskrivningsmasse blev stillet til Krigsministerens Disposition, men at dette af det da nedsatte Udvalg blev anbefalet og af Rigsdagen antaget fornemmelig af den Grund, at der kun herved gaves Sikkerhed for, at hele

det Mandskab, der i det sidste Aar har været holdt inde til Tjeneste, kunde blive afløst, og at man tillige herved undgik at afbryde den ved Krigsforholdene fremtvungne gode Skik, at den hele tjenstdygtige Masse fra hvert Udskrivningsaar blev vaabenøvet.

Udvalget skjønner nu ikke rettere, end at disse samme Grunde atter i det her foreliggende Tilfælde maae gjøre sig gjældende. Af de Meddelelser, Udvalget har modtaget fra Justitsministeriet og Krigsministeriet angaaende det i indeværende Aar afbenyttede Mandskab, erfares nemlig, at der som tjenstdygtige til Linien er ialt ansat 7078 eller 7079 Mand, at deraf er indkaldt til Vaabenøvelse som Ordinaire 4651 og som Overcomplete 734 eller ialt 5385 Mand, og at følgende 1693 (eller 1694) ere forblevne uanvendte, samt at, da der er fundet Anvendelse for alt vaabenøvet Mandskab af Udskrivningen for 1852, ikke blot hele Tilgangen af ordinaire Recrutter, men ogsaa samtlige overcomplete Recrutter ved Ingeniørtropperne, Artilleriet og Infanteriet ere tagne til Tjeneste, medens de Overcomplete ved Cavalleriet endnu befindes sig paa Exerceerskolerne; og det er derfor oplyst, at den store Tilgang, navnlig Infanteriet har havt for 1852, har havt den gode Følge, dels at en ligelig Fordeling er skeet til de respective Batailloner og Corps, paa nogle mindre væsentlige Undragelser nær, dels at det ved denne Ujævning har været muligt at ordne Infanteriets tjenstgjørende Styrke saaledes, at af Udskrivningen for 1851 ikkun 16 Undercorporaler pr. Bataillon og Corps i Forening med enkelte yderst saa Menige holdes til Tjeneste. Da det nu maa ansees ønskeligt, at det saaledes fremkomne gunstige Forhold maa kunne holdes vedlige, men dette formeentligen ikke vil kunne skee, medmindre der udskrives et saa stort Antal Mand til Armeens Linie, som vil udtræves til Afløsningen af de ovennævnte 5,385 Mand; og, da det dernæst af de Lovudkastet vedlagte Motiver sees, at Krigsministeren agter at lade 1550 Mand indkalde til at vaabenøves som Forstærkningsmand, hvilket vistnok fortjener alt Bisald, saa sees det heraf, at Lovalbeløbet af det Mandskab, som der vil kunne blive Anvendelse for, omtrentlig vil kunne ud-